

መጽሐፈ ዳንኤል - መቶ ሰማንያ ሰባትኛው

የአንበሳው ራእይ፡ ከፓኒየም እስከ መጨረሻው ማጎተም ማድረግ

Jeff Pippenger

2024-04-17

ኢየሱስ ነቢያዊ እውነትን ሲፈታ፣ እርሱ እንደ ይሁዳ ነገድ አንበሳ ይወከላል፤ በቁሳርያ ፊልጶስም ይሁዳ ነገድ አንበሳ “ወደ ኢየሩሳሌም ሊሄድ፣ ከሽማግሌዎችና ከካህናት አለቆች እንዲሁም ከጻፎች ብዙ መከራ ሊቀበል፣ ሊገደልም፣ በሦስተኛውም ቀን እንደገና ሊነሣ” የሚለውን መፍታት ጀመረ። እነዚያ እውነቶች በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ የመታተሚያ ጊዜ መጀመሪያ ላይ ከፈተው መልእክት ጋር ይስማማሉ፣ ከዚያም ዳግመኛ በዚያው እጅግ ተመሳሳይ ዘመን መጨረሻ ላይም እንዲሁ። እነዚያ እውነቶች በዳንኤል ምዕራፍ አሥራ አንድ ከቁጥር አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት በተመለከተው መልእክት ጋር ይስማማሉ።

እርሱ ያንን እውነት ለመቶ አርባ አራት ሺህ ሲፈታቸው፣ ይህን በ“መስመር በመስመር” ሥርዓት ያደርገዋል፤ ምክንያቱም የእግዚአብሔር መንግሥት “ቁልፎች” በዚያ ይገኛሉ። እነዚያ እውነቶች ሊበሉ ይገባል፤ ምክንያቱም እነርሱ የእግዚአብሔር መንግሥት ቁልፎች ናቸውና፣ የእግዚአብሔርም መንግሥት በሕዝቡ ውስጥ ሊሆን ነው።

ፈረሳውያንም መንግሥቱ የእግዚአብሔር መቼ እንደሚመጣ በጠየቁት ጊዜ፡ እርሱ መልሶ እንዲህ አላቸው፤ መንግሥተ እግዚአብሔር በሚታይ ምልክት አትመጣም፤ ደግሞም፡- እነሆ፡ እዚህ ናት! ወይም፡- እነሆ፡ በዚያ ናት! አይሉም፤ ምክንያቱም፡ እነሆ፡ መንግሥተ እግዚአብሔር በውስጣችሁ ናት። ሉቃስ 17፡20-21።

አጋንንት ደግሞ ያምናሉ፡ ሆኖም ይንቀጠቀጣሉ፤ “እውነትን” ብቻ ማመን በቂ አይደለምና። እርስዎ እንደሚበላ ሥጋዊ ምግብ እንደሚሆን ሁሉ እውነትም የእርስዎ አካል ክፍል መሆን አለበት። በቁጥር አሥራ ሦስት እስከ አሥራ አምስት ባለው ታሪክ ውስጥ የይሁዳ ነገድ አንበሳ ከቅርብ የሚመጣውን የእሑድ ሕግ ጋር የተያያዙትን እውነቶች ይከፍታል። እነዚህም እውነቶች ከሚመጣው ቀውስ በፊት በጥበብኛዎቹ ድንግሎች ግንባር ላይ ማጎተሙን ያተምማሉ። የይሁዳ ነገድ አንበሳ የማቴዎስ ምዕራፍ አሥራ ስድስትን ምስክርነት ፈጽሞ ያውቅ ነበር፤ ወደ ቁሳርያ ፊልጶስ ያደረገውም ጉብኝት ከዳንኤል የፓኒየም ምስክርነት ጋር ተጣጥሞ ነበር፤ እርሱም በቁሳርያ ፊልጶስ ከደቀ መዝሙሩ ጋር ቆመው የነበሩበት የመስቀሉ ጥላ በመጨረሻው ዘመን ሕዝቡ ታሪክ ውስጥ የሚመጣውን የእሑድ ሕግ ጥላ እንደሚወክል ያውቅ ነበር።

ከዚያ ጊዜ ጀምሮ ኢየሱስ ወደ ኢየሩሳሌም መሄድ እንዳለበት፣ በሽማግሌዎችና በካህናት አለቆች በጻፎችም እጅ ብዙ መከራ መቀበል፣ መገደልም፣ በሦስተኛውም ቀን ከሞት መነሣት እንዳለበት ለደቀ መዝሙርቱ ማሳየት ጀመረ። ጴጥሮስም ወደ እርሱ ቀርቦ ሊገሥጸው ጀመርና፡- ጌታ ሆይ፡ ይህ ከአንተ ይራቅ፤ ይህ ከቶ አይሆንብህም አለው። እርሱ ግን ተመልሶ ጴጥሮስን፡- ሰይጣን ሆይ፡ ወደ ኋላዬ ሂድ፤ አንተ መሰናክል ነህብኝ፤ የሰውን እንጂ የእግዚአብሔርን አታስብምና አለው። ከዚያም ኢየሱስ ለደቀ መዝሙርቱ እንዲህ አለ፡- ማንም ሊከተለኝ ቢወድ፣ ራሱን ይካድ፣ መስቀሉንም ይሸክም፣ ይከተለኝም። ነፍሱን ሊያድን የሚወድ ሁሉ ያጣታል፤ ስለ እኔም ነፍሱን የሚያጣ ሁሉ ያገኛታል። ሰው ዓለሙን ሁሉ ቢያተርፍ ነፍሱን ግን ቢያጣ፣ ምን ይጠቅመዋል? ወይስ ሰው ስለ ነፍሱ መቤዠት ምን ይሰጣል? የሰው ልጅ በአባቱ ክብር ከመላእክቱ ጋር ይመጣልና፤ በዚያን ጊዜም ለእያንዳንዱ እንደ ሥራው ይከፍለዋል። እውነት እላችኋለሁ፡ በዚህ ቆመው ካሉት አንዳንዶች የሰውን ልጅ በመንግሥቱ ሲመጣ እስኪያዩ ድረስ ሞትን ከቶ አይቀምሱም። ማቴዎስ 16፡21-28።

በመጀመሪያ የተጠቀሰ ስለሆነ፣ በ“የመጀመሪያ መጠቀስ” መርሕ መሠረት፣ ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ ስለ መስቀሉ መከራዎች የነገራቸው ከሁሉ ይልቅ እጅግ አስፈላጊው ነገር፣ እርሱን ለመከተል ከመረጡ የራሳቸውን መስቀል ሊሸከሙ እንደሚገባቸው ነበር። ሲስተር ኋይት መስቀሉ ደግሞ ቀንበር እንደሆነ በግልጽ ትገልጻለች። ቀንበርና መስቀሉ የሰውን ግላዊ ፈቃድ የሚወክሉ ምልክቶች ናቸው። ነገሩም ሁሉ በፈቃድ ትክክለኛ አጠቃቀም ላይ ይወሰናል። የእግዚአብሔርን ቤተ መቅደስ የሚደግፈው ኃይል የታረደና በ“ዓምድ” ላይ የተሰቀለ በግ ነው። የታረደው በግ የታችኛውን ሥጋዊ ተፈጥሮ መሰቀል ይወክላል፣ የሞተው ሥጋም የሚሰቀልበት “ዓምድ” ፈቃድ ነው። ክርስቶስ ፈቃዱን ሁልጊዜ ለአባቱ ፈቃድ በመገዛት እንዴት ድል ማድረግ እንደሚቻል በምሳሌው አቅርቦአል፣ ያንንም ሥራ በመፈጸሙ ከአባቱ ጋር በተፋኑ ላይ ተቀምጦአል። ድል ማድረግን የሚወክለው ምልክት በዓምዱ ላይ የተሰቀለው የታረደ በግ ነው። እነዚህ እውነቶች ሁሉ ጴጥሮስን በሚወክሉት ጋር በቀጥታ የተያያዙ ናቸው።

ለፊላዴልፊያ፣ በኤክሴተር ድንኳን የተወከለችው፣ እንዲህ ተብሎ ተገልጿል፡-

ድል ለሚነሣ እኔ በአምላኬ ቤተ መቅደስ ውስጥ ዓምድ አደርገዋለሁ፤ ከዚያም ዳግም አይወጣም፤ የአምላኬንም ስም፣ ከአምላኬ ዘንድ ከሰማይ የምትወርደውን የአምላኬን ከተማ ስም፣ እርስዎም አዲሲቱ ኢየሩሳሌም ናት፣ እንዲሁም አዲሱን ስሜን በእርሱ ላይ እጽፋለሁ። ጆሮ ያለው መንፈስ ለቤተ ክርስቲያናት የሚለውን ይስማ። ራእይ 3፣ 12፣ 13።

ክርስቶስ እንደ ድል አድራጊ ድል የሚነሣ ሰው፣ ስምዖን ባርዮና እንደ ተቀበለው ሁሉ አዲስ ስም ይቀበላል፤ እነርሱም ክርስቶስ የታረደው በግ ሆኖ በእግዚአብሔር መቅደስ ውስጥ በአምድ ላይ እንደ ተሰቀለ ሁሉ፣ በእግዚአብሔር መቅደስ ውስጥ አምድ ይሆናሉ። ክርስቶስ እንደ ድል አድራጊ ድል በሚነሣ ጊዜ፣ ክርስቶስ እንዳደረገው ሁሉ እነርሱ ደግሞ በሰማያዊ ስፍራዎች በተፋኑ ላይ ይቀመጣሉ።

ለላኦድቅያ፣ በዋተርታውን ድንኳን የተወከለችው፣ እንዲህ ተብሎ ተገልጿል፡-

እነሆ፣ በደጅ ቆሜ እንኳኳለሁ፤ ማንም ሰው ድምፄን ቢሰማ ደጃንም ቢከፍትልኝ፣ ወደ እርሱ እገባለሁ፣ ከእርሱም ጋር እራት እበላለሁ፣ እርሱም ከእኔ ጋር ይበላል። ድል ለሚነሣው እኔ ደግሞ ድል እንደ ነሣሁና ከአባቱ ጋር በተፋኑ እንደ ተቀመጥሁ፣ ከእኔ ጋር በተፋኑ እንዲቀመጥ እሰጠዋለሁ። መንፈስ ለቤተ ክርስቲያናት የሚለውን ጆሮ ያለው ይስማ። ራእይ 3፣ 20-22።

ኢየሱስ የመስቀሉን መከራዎች መግለጥ ሲጀምር ለደቀ መዛሙርቱ የነገራቸው የመጀመሪያው እውነት፣ ሰዎች እርሱ ድል መንሣትን እንደ ሰጠው ምሳሌ በትክክል እንዲያሸንፉ የሚገባቸው መሆኑ ነበር። ሰዎች ሥጋን ከስሜቶቹና ከምሽቶቹ ጋር መስቀል አለባቸው። ይህም ሲደረግ በሰማያዊ ስፍራዎች ይቀመጣሉ።

በበደላችን ሞተኞች ሳለን እንኳ፣ ከክርስቶስ ጋር አብሮ ሕያዋን አደረገን፤ (በጸጋ ድናችኋል) ከእርሱም ጋር አብሮ አስነሣን፣ በክርስቶስ ኢየሱስም በሰማያዊ ስፍራዎች አብረን እንድንቀመጥ አደረገን። ኤፌሶን 2፣ 5፣ 6።

የስቅለቱን እውነት በግለሰባዊ ኃላፊነት አንጻር ከቀረበ በኋላ፣ የይሁዳ ነገድ አንበሳ ለመጨረሻዎቹ ዘመናት የሚመለከት ሌላ እውነት ጨመረ።

ሰው ዓለምን ሁሉ ቢያገኝ ነፍሱን ግን ቢያጣ፣ ምን ይጠቅመዋል? ወይስ ሰው ለነፍሱ ምን ምትክ ይሰጣል? የሰው ልጅ በአባቱ ክብር ከመላእክቱ ጋር ይመጣልና፤ በዚያን ጊዜም ለእያንዳንዱ ሰው እንደ ሥራው ይከፍለዋል። እውነት እላችኋለሁ፣ በዚህ ቆመው ካሉት አንዳንዶች የሰው ልጅን በመንግሥቱ ሲመጣ እስኪያዩ ድረስ ሞትን አይቀምሱም። ማቴዎስ 16:26-28።

የእኩል ሌሊት ጩኸት መልእክት በይሁዳ ነገድ አንበሳ በአንድ መቶ አርባ አራት ሺህ ማጎተም ሥራ መደምደሚያ ዘመን ሲገለጥ፣ የማይሞቱ አንዳንዶች ይኖሩ ነበር። ከዚያም ሞትን የማይቀምሱ የመጨረሻው ዘመን ሕዝቡ የሆኑትን አንድ መቶ አርባ አራት ሺህ በተለይ ተናገራቸው። ስለዚህ፣ ቄሳርያ ፊልጶስቴስ ከጎበኘ ከስድስት ቀን በኋላ የይሁዳ ነገድ አንበሳ ደቀ መዛሙርቱን ለሚመጣው የመስቀል ቀውስ ለማበርታት የሚሆን እውነት ገለጠ፤ ነገር ግን ከዚያ ይልቅ ይህ እውነት በቅርቡ ስለሚመጣው የእሑድ ሕግ ይናገር ነበር።

ከስድስት ቀንም በኋላ ኢየሱስ ጴጥሮስን፣ ያዕቆብንና ወንድሙን ዮሐንስን ወስዶ ብቻቸውን ወደ ከፍ ያለ ተራራ አወጣቸው፤ በፊታቸውም ተለወጠ፤ ፊቱም እንደ ፀሐይ አበራ፣ ልብሱም እንደ ብርሃን ነጭ ሆነ። እነሆም፣ ሙሴና ኤልያስ ከእርሱ ጋር ሲነጋገሩ ታዩአቸው። ጴጥሮስም መልሶ ኢየሱስን አለው፡- ጌታ ሆይ፣ በዚህ መሆናችን መልካም ነው፤ ብትወድስ፣ በዚህ ሦስት ድንኳኖች እንሥራ፤ አንዱን ለአንተ፣ አንዱንም ለሙሴ፣ አንዱንም ለኤልያስ። እርሱ ገና ሲናገር እነሆ፣ የብርሃን ደመና ጋረዳቸው፤ እነሆም፣ ከደመናው ድምፅ መጥቶ እንዲህ አለ፡- ይህ የምወደው ልጄ ነው፣ በእርሱም ደስ ብሎኛል፤ እርሱን ስሙት። ደቀ መዛሙርቱም ይህን በሰሙ ጊዜ በግንባራቸው ተደፍተው እጅግ ፈሩ። ኢየሱስም ቀርቦ ዳሰሳቸውና፡- ተነሡ፣ አትፍሩም አላቸው። ዓይኖቻቸውንም ከፍ ባደረጉ ጊዜ፣ ከኢየሱስ ብቻ በቀር ማንንም አላዩም። ከተራራውም ሲወርዱ ኢየሱስ፡- የሰው ልጅ ከሙታን እስኪነሣ ድረስ ራእዩን ለማንም አትንገሩ ብሎ አዘዘቸው። ደቀ መዛሙርቱም ጠየቁት እንዲህ ሲሉ፡- እንግዲያስ ጻፎች ኤልያስ አስቀድሞ መምጣት አለበት ለምን ይላሉ? ኢየሱስም መልሶ አላቸው፡- ኤልያስ በእርግጥ አስቀድሞ ይመጣል፣ ሁሉንም ይመልሳል። ነገር ግን እላችኋለሁ፡ ኤልያስ አስቀድሞ መጥቶአል፣ እነርሱም አላወቁትም። ነገር ግን የወደዱትን ሁሉ አደረጉበት። እንዲሁም የሰው ልጅ ደግሞ በእነርሱ እጅ መከራ ይቀበላል። ያን ጊዜም ስለ መጥምቁ ዮሐንስ እንደ ተናገራቸው ደቀ መዛሙርቱ አስተዋሉ። ማቴዎስ 17፡1-13።

በዚያ ክፍል ውስጥ የይሁዳ ነገድ አንበሳ፣ “ጊዜው ቀርቦአል” ስለሆነ፣ የፍርድ ጊዜ ከመዘጋቱ በፊት በቅርቡ፣ መቶ አርባ አራቱን ሺህ የሚያትሙትን እውነቶች እየፈታ ነው። መጀመሪያ የመስቀሉን ስቃይ ለየ፣ እናም ያንን ተሞክሮ ሥጋን በመስቀል ላይ ለመስቀል ፈቃዳቸውን ለመጠቀም እምቢ በሚሉ አንድ ወገንና የክርስቶስን ምሳሌ በሚከተሉ ሌላ ወገን መካከል የሚለይ ዋና ልዩነት እንደሆነ አሳየ። ከዚያም እነርሱ ከመስከረም 11 ቀን 2001 ዓ.ም. የተፈጸመው የማጎተም መፈታት ጀምሮ እስከ መምጣቱ ድረስ በሕይወት የሚኖሩ ሰዎች በሚኖሩበት የምድር ታሪክ የመጨረሻ ትውልድን እንደሚወክሉ አቀረበላቸው።

ከዚያም የክብር የተሞላ ማንነቱን በራእይ ገለጠ፤ ከእርሱም ጋር ሙሴና ኤልያስ ነበሩ። የታተመው መልእክት ተፈትቶ የሚገለጥበት መልእክት የኢየሱስ ክርስቶስ ራእይ ነው፤ ይህም ከሙሴና ከኤልያስ ጋር የተያያዘ ነው፤ ያም መልእክት በራእይ ምዕራፍ አሥራ አንድ የተጠቀሱት ሁለቱ ምስክሮች፣ እነርሱም ሙሴና ኤልያስ ሲሆኑ፣ መቶ አርባ አራት ሺህን መታተም የሚወክሉ ምልክቶች መሆናቸው መስመር በመስመር ሲመሠረት፣ በጁላይ 2023 ጀምሮ መፈታቱን ጀመረ። ሦስቱም ደቀ መዛሙርት ራእዩን ባዩና የእግዚአብሔርን ድምፅ በሰሙ ጊዜ፣ “በግንባራቸው ተደፍተው እጅግም ፈሩ። ኢየሱስም ቀርቦ ዳሰሳቸውና፣ ተነሡ፤ አትፍሩም አላቸው።”

ሦስቱ ደቀ መዛሙርት ያዩት ራእይ በመጨረሻዎቹ ቀኖች የክርስቶስን ክብር የሚወክል ራእይ ነው፤ ስለዚህም ዳንኤል በምዕራፍ አሥር ውስጥ ያየው ራእይ እርሱ ነው።

እኔም ዳንኤል ብቻዬን ራእዩን አየሁ፤ ከእኔ ጋር የነበሩት ሰዎች ግን ራእዩን አላዩም፤ ነገር ግን ታላቅ መንቀጥቀጥ ወደቀባቸውና ራሳቸውን ለመሸጋገጥ ሸሹ። ስለዚህ እኔ ብቻዬን ቀረሁ፣ ይህንም ታላቅ ራእይ አየሁ፤ ኃይልም አልቀረብኝም፤ ውበቴ በውስጤ ወደ መበላሸት ተለወጠ፣ ኃይልም አልቀረብኝም። ሆኖም የቃሉን ድምፅ ሰማሁ፤ የቃሉንም ድምፅ በሰማሁ ጊዜ በፊቱ ተደፍቶ ፊቱ ወደ ምድር ሆኖ በጥልቅ እንቅልፍ ውስጥ ሆንሁ። እነሆም፣ እጅ ዳሰሳችኝ፤ በጉልበቴና በእጆቼ መዳፍ ላይም አቆመችኝ።

እርሱም፡- እጅግ የተወደድህ ሰው ሆይ፡ ዳንኤል፡ የምንግርህን ቃል አስተውል፤ ቀጥ ብለህም ቁም፤ አሁን ወደ አንተ ተልኬአለሁና አለኝ። ይህንም ቃል በተናገረኝ ጊዜ እየተንቀጠቀጥሁ ቆምሁ። እርሱም እንዲህ አለኝ፡- ዳንኤል ሆይ፡ አትፍራ፤ አንተ ለማስተዋል ልብህን ከሰጠህበት ከመጀመሪያው ቀን ጀምሮ፡ በአምላክህም ፊት ራስህን ለማስጨነቅ ከተዋረድህ ጀምሮ፡ ቃልህ ተሰምቶአል፤ እኔም በቃልህ ምክንያት መጥቻለሁ። ዳንኤል 10፡7-12።

በማቴዎስ ምዕራፍ አሥራ ሰባት ያለው የመለወጥ ራእይ፡ በዳንኤል ምዕራፍ አሥር ያለው የመስተዋት ራእይ ነው፤ ይህም የሕዝቅኤል የሞቱት ደረቅ አጥንቶች በሚነሡበት ጊዜ የሚፈጸም ነው። ራእይም፡ ከእርሱ ጋር የተያያዘውም መልእክት፡ ሁለት ዓይነት አምላኪዎችን ያሳያል፤ አንዱ በኤክስተር ድንኳን ውስጥ፡ ሌላውም በዋተርታውን ድንኳን ውስጥ፡ ይህም የኤርምያስ የማሬዝዎች ጉባኤ፡ እና የዮሐንስ የሰይጣን ምክራብ ነው። በዳንኤል ምስክርነት ውስጥ ያለው የራእይ ውጤት እንደነበረው ሁሉ፡ እንዲሁም “ደቀ መዛሙርቱም ይህን በሰሙ ጊዜ በግንባራቸው ተደፍተው እጅግ ፈሩ። ኢየሱስም ቀርቦ ዳሰሳቸውና፡- ተነሡ፤ አትፍሩም አላቸው።” በሁለቱም ሁኔታዎች ራእይ የሚሰማና የሚታይ ነበር፤ በሁለቱም ምሳሌዎችም ፍርሃትን አመጣ። በሁለቱም ምስክርነቶች ለማበርታት “መንካት” አስፈላጊ ነበር።

የመለወጥ ራእይ ከሌሎች ነገሮች ጋር የእግዚአብሔር ቃል ፈጽሞ እንደማይወድቅ ማስረጃ ነበር፤ ምክንያቱም በማቴዎስ ምዕራፍ አሥራ ስድስት መጨረሻ ቁጥር ላይ ኢየሱስ፡ “በዚህ ቆመው ካሉት አንዳንዶች፡ የሰው ልጅ በመንግሥቱ ሲመጣ እስኪያዩት ድረስ ሞትን አይቀምሱም” ብሎ ነበርና። መለወጡም “የሰው ልጅ” በመንግሥቱ መምጣቱን የሚያሳይ ምሳሌ ነበር።

“ሙሴ በመለወጥ ተራራ ላይ በነበረበት ጊዜ በኃጢአትና በሞት ላይ ያገኘው የክርስቶስ ድል ምስክር ነበር። እርሱ በጻድቃን ትንሣኤ ጊዜ ከመቃብር የሚወጡትን ወክሏል። ሞትን ሳያይ ወደ ሰማይ የተወሰደው ኤልያስ ደግሞ፡ በክርስቶስ ሁለተኛ ምጽአት ጊዜ በምድር ላይ በሕይወት የሚገኙትን፡ ‘በቅጽበት፡ በዓይን ጥቅሻ፡ በመጨረሻው መለከት’ የሚለወጡትን ወክሏል፤ በዚያም ‘ይህ የሚሞት አለመሞትን ሊለብስ’ እና ‘ይህ የሚበሰብስ አለመበስበስን ሊለብስ’ ይገባዋል። 1 ቆሮንቶስ 15:51-53። ኢየሱስ ከሰማይ ብርሃን ተለብሶ ነበር፤ እርሱም ‘ለመዳን ሁለተኛ ጊዜ ያለ ኃጢአት’ በሚገለጥበት ጊዜ እንዲሁ ይታያል። ምክንያቱም እርሱ ‘በአባቱ ክብር ከቅዱሳን መላእክት ጋር’ ይመጣልና። ዕብራውያን 9:28፤ ማርቆስ 8:38። የአዳኙ ለደቀ መዛሙርቱ የሰጠው ተስፋ አሁን ተፈጸመ። በተራራው ላይ የወደፊቱ የክብር መንግሥት በትንሽ መጠን ተወክሏል፤ ክርስቶስ ንጉሡ፤ ሙሴ የተነሱትን ቅዱሳን ወኪል፤ ኤልያስም የተለወጡትን ወኪል ነበሩ።” *The Desire of Ages*, 421.

እንደ ራእይ ምዕራፍ ሰባት በተወከሉት መቶ አርባ አራት ሺህ የታተመው እውነት መለያ አለው፤ እነርሱም የማይሞቱ ሲሆኑ በኤልያስ የተወከሉ ናቸው፤ እንዲሁም በራእይ ምዕራፍ ሰባት ያለው ታላቁ ሕዝብ የሚሞቱትን፡ በሙሴ የተወከሉትን ያመለክታል። አንደኛው ቡድን በራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ባለው የመጀመሪያው ድምፅ ይጠራል፤ ሌላውም ቡድን በራእይ ምዕራፍ አሥራ ስምንት ባለው ሁለተኛው ድምፅ ይጠራል።

ከመንካቱ በኋላ ኢየሱስ፡ “የሰው ልጅ ከሙታን እስኪነሣ ድረስ ራእይን ለማንም አትናገሩ” ብሎ ሲናገር፤ ለደቀ መዛሙርቱ ተጨማሪ ትእዛዝ ሰጠ። የመለወጥ ራእይ፡ ይህም የመስተዋት ራእይ የሆነው፡ እና በስድስተኛው ምዕራፍ ያለው የኢሳይያስ ራእይ፡ እና ጳውሎስ በሦስተኛው ሰማይ ሳለ ያየው ራእይ፡ እና የሕዝቅኤል በመንኮራኩሮች ውስጥ ያሉ መንኮራኩሮች ራእይ፡ ከክርስቶስ ትንሣኤ በኋላ ድረስ በይሁዳ ነገድ አንበሳ የታተመ ነበር።

ትንሣኤው የክርስቶስ በዚያን ትክክለኛ ራእይ ከክርስቶስ ጋር የነበሩትን ሁለቱን ምስክሮች ትንሣኤ ይወክላል፤ እነርሱም በ2023 ዓ.ም. ሐምሌ ወር ሊነሡ ይገባቸው ነበር። በዚያ ጊዜ የማተም መልእክቱ

ለራዕይ ምዕራፍ አሥራ አንድ ሁለቱ ምስክሮችና ለሁለቱ የታሙኑ ቡድኖች ይፈታ ነበር፤ እንዲሁም በዓለም መጨረሻ ያለው የክርስቶስ ክብር የመስታወት ራዕይ አውድ ውስጥ ይቀመጥ ነበር።

መታተምን የሚመለከተው መልእክት ደግሞ በራዕይ መጽሐፍ ምዕራፍ አንድ የመጀመሪያዎቹ ሦስት ቁጥሮች አውድ ውስጥ ይቀመጣል፤ በዚያም መለኮትን ከሰብአዊነት ጋር ያጣመረውን አንድነት የሚወክል የመገናኛ ሰንሰለት፣ በመቶ አርባ አራት ሺህ መካከል ለመቆጣጠር እጩዎች ለሆኑት የመታተም መልእክት እንዴት እንደሚቀርብ በደረጃ በደረጃ ሂደት ተገልጦ ይቀርባል።

የደረጃ በደረጃው ሂደት ከአብ ወደ ወልድ፣ ከወልድ ወደ መልአኩ ገብርኤል፣ ከገብርኤል ወደ ዮሐንስ፣ ከዮሐንስም ወደ ቤተ ክርስቲያናት ነበር። ከመለኮታዊው አብ ወደ መለኮታዊውና ሰብአዊው ወልድ፣ ከዚያ ወደ ያልወደቀ ፍጡር (ገብርኤል)፣ ከዚያም ወደ የወደቀ ፍጡር (ዮሐንስ)፣ ከዚያም ወደ በእስያ ያሉት ቤተ ክርስቲያናት (ዓለም) ነበር። እነዚህ አምስቱ ደረጃዎች የኢየሱስ ክርስቶስ ራዕይ በመጀመሪያ ጊዜ በተጠቀሰበት ስፍራ በተለይ ተለይተው ተገልጠዋል፤ ከእነርሱም አንዱን መካድ ሁሉንም መካድ ነው።

ከዚያ መገለጥ ጋር በመስማማት ደቀ መዛሙርቱ ኢየሱስን፣ “እንግዲህ ጻፎች ኤልያስ አስቀድሞ ሊመጣ ይገባል ለምን ይላሉ?” ብለው ጠየቁት። ኢየሱስም መልሶ እንዲህ አላቸው፤ “ኤልያስ በእርግጥ አስቀድሞ ይመጣል፣ ሁሉንም ያድሳል። ነገር ግን እኔ እላችኋለሁ፤ ኤልያስ አስቀድሞ መጥቶአል፣ እነርሱም አላወቁትም፣ የፈላጊነትንም ሁሉ በእርሱ ላይ አደረጉበት። እንዲሁም የሰው ልጅ ደግሞ በእነርሱ እጅ መከራ ይቀበላል።” በዚያን ጊዜ ደቀ መዛሙርቱ ስለ መጥምቁ ዮሐንስ እንደ ተናገራቸው አስተዋሉ።

የመጥምቁ ዮሐንስና የራእይ ዮሐንስ ትንቢታዊ ሚና የማጎተሙ መልእክት አንድ ክፍል ነው፤ በዋናነት ደንብ ድንኳን ውስጥ የሰሙኤል ስኖውን መልእክት ችላ ለማለት የመረጡትም፣ ጌታ ሊመርጥ የወደደውን ሰዎች እርሱ እንደሚመርጥ ለመቀበል ፈቃደኞች ያልሆኑትን ይወክላሉ። በ1989 የተመረጠው ድምፅ፣ መልእክቱን ከ1776 በኋላ ከሁለት መቶ ሀያ ዓመታት በኋላ፣ በ1996 ለመጀመሪያ ጊዜ ያሳተመው፣ ሦስተኛው ወቶ በመስከረም 11 ቀን 2001 እንደደረሰ የለየው ጠባቂ የነበረው፣ የኃጢአተኛውን መልእክት በሐምሌ 18 ቀን 2020 ያቀረበው፣ የማጎተሙ መልእክት አካል ነው፤ ሚናውም በመጥምቁ ዮሐንስ ይወከላል።

ይህን ጥናት በሚቀጥለው ጽሑፍ እንቀጥላለን።

“በደንብ የተጠበቀና ጽኑ ሆኖ የቆመ አንድ ጉባኤ አየሁ፤ የሥጋውን የተመሠረተ እምነት ለማናወጥ ለሚፈልጉ ሰዎች ምንም ድጋፍ አይሰጡም ነበር። እግዚአብሔርም በመውደቅ ተመለከታቸው። ሦስት ደረጃዎች ታዩኝ—የመጀመሪያው፣ የሁለተኛው፣ እና የሦስተኛው መልአክ መልእክቶች። ከእኔ ጋር የነበረው መልአክም እንዲህ አለ፡- ‘ከእነዚህ መልእክቶች አንድ እጥፍ የሚያንቀሳቅስ ወይም አንድ ምስማር የሚነካ ለእርሱ ወዮለት። የእነዚህ መልእክቶች እውነተኛ መረዳት እጅግ አስፈላጊ ነው። የነፍሳት እጣ ፈንታ እነርሱ በሚቀበሉበት መንገድ ላይ ይንጠላጠላል።’ እንደገናም በእነዚህ መልእክቶች መካከል ተመለስሁ፣ የእግዚአብሔርም ሕዝብ ልምዳቸውን እንዴት እጅግ ውድ በሆነ መንገድ እንደገዙት አየሁ። በብዙ ሥቃይና በከባድ ተጋድሎ ነበር የተገኘው። እግዚአብሔርም ደረጃ በደረጃ መርቶአቸው በጽኑና በማይናወጥ መድረክ ላይ እስኪያቆማቸው ድረስ አመጣቸው። ግለሰቦች ወደ መድረኩ ሲቀርቡ መሠረቱንም ሲመረምሩ አየሁ። አንዳንዶቹ በደስታ ወዲያውኑ በላይ ላይ ወጡ። ሌሎች ግን በመሠረቱ ላይ ነቀፋ ማቅረብ ጀመሩ። ማሻሻያ እንዲደረግበት ይፈልጉ ነበር፤ ከዚያም መድረኩ ይበልጥ ፍጹም ይሆን ነበር፤ ሕዝቡም እጅግ ደስተኛ ይሆኑ ነበር። አንዳንዶቹ እርሱን ለመመርመር ከመድረኩ ወረዱና በተሳሳተ ሁኔታ ተጥሎአል ብለው አወጁ። ነገር ግን ማለት ይቻላል ሁሉም በመድረኩ ላይ ጽኑ ሆነው እንደቆሙ አየሁ፤ ከእርሱ የወረዱትንም ቅሬታቸውን እንዲያቆሙ ያሳስቡአቸው ነበር፤ ምክንያቱም እግዚአብሔር ዋናው ገንቢ ነበረ፤ እነርሱም በእርሱ ላይ ይዋጉ ነበር። ወደ ጽኑው መድረክ ያመጣቸውን የእግዚአብሔር ድንቅ ሥራ ተናገሩ፤ በአንድነትም ዓይናቸውን ወደ ሰማይ ከፍ አድርገው በታላቅ ድምፅ

እግዚአብሔርን አከበሩ። ይህም በቅሬታ ያቀረቡና መድረኩን ትተው የነበሩ አንዳንዶችን ነካ፤ እነርሱም በትሕትና ፊት ዳግመኛ በላይ ላይ ወጡ።”

“ስለ ክርስቶስ የመጀመሪያው ምጽአት የተደረገውን አዋጅ እንደገና እንድንመለስ ተጠቁሜ ነበር። የሱህን የኤልያስ መንፈስና ኃይል ተሰጥቶት የኢየሱስን መንገድ ያዘጋጅ ዘንድ ተልኮ ነበር። የሱህን ምስክርነት የናቁ ሰዎች ከኢየሱስ ትምህርቶች ምንም ጥቅም አላገኙም። መምጣቱን አስቀድሞ በነገረው መልእክት ላይ ያሳዩት ተቃውሞ እርሱ መሲሕ መሆኑን የሚያረጋግጥ እጅግ ጽኑ ማስረጃ በቀላሉ ሊቀበሉ በማይችሉበት ስፍራ አቆማቸው። ሰይጣንም የሱህንን መልእክት የናቁትን ይበልጥ ወደ ፊት እንዲሄዱ፣ ክርስቶስንም እስከ መናቅና እስከ መስቀል ድረስ እንዲደርሱ መራቸው። ይህን በማድረጋቸው በጳንጤቆስጤ ቀን ሊሰጣቸው የነበረውን በረከት ሊቀበሉ በማይችሉበት ሁኔታ ራሳቸውን አኖሩ፤ ይህም ወደ ሰማያዊው መቅደስ የሚያገባውን መንገድ በማስተማር ነበር። የቤተ መቅደሱ መጋረጃ መቀደዱ የአይሁድ መሥዋዕቶችና ሥርዓቶች ከእንግዲህ ወዲያ እንደማይቀበሉ አሳየ። ታላቁ መሥዋዕት ቀርቦ ተቀብሎ ነበር፣ በጳንጤቆስጤም ቀን የወረደው መንፈስ ቅዱስ የደቀ መዛሙርቱን አእምሮ ኢየሱስ በራሱ ደም ገብቶ በቤዛነቱ ጥቅሞችን በደቀ መዛሙርቱ ላይ ያፈሰ ዘንድ ካለበት ከምድራዊው መቅደስ ወደ ሰማያዊው መቅደስ አዘራቸው። አይሁድ ግን በፍጹም ጨለማ ውስጥ ተተዉ። ስለ የድነት ዕቅድ ሊኖራቸው የቻለውን ብርሃን ሁሉ አጡ፣ አሁንም በከንቱ መሥዋዕቶቻቸውና መባቸው ላይ ይታመኑ ነበር። ሰማያዊው መቅደስ የምድራዊውን ስፍራ ተክቶ ነበር፣ እነርሱ ግን ስለዚህ ለውጥ ምንም እውቀት አልነበራቸውም። ስለዚህ በቅዱሱ ስፍራ በሚደረገው የክርስቶስ ምልጃ ምንም ጥቅም ሊያገኙ አልቻሉም።

“ብዙዎች አይሁድ ክርስቶስን በመካድና በመስቀል ላይ በመስቀል ያሳዩትን አካሄድ በድንጋጤ ይመለከታሉ፤ የእርሱንም በአሳፋሪ ሁኔታ የተደረገበትን በደል ታሪክ ሲያነቡ፣ እርሱን እንደሚወዱት ያስባሉ፣ እናም ጴጥሮስ እንዳደረገው አይክዱትም ነበር፣ ወይም አይሁድ እንዳደረጉት አይስቅሉትም ነበር ብለው ያስባሉ። ነገር ግን የሰዎችን ሁሉ ልብ የሚያነብ እግዚአብሔር፣ ለኢየሱስ አላቸው ብለው የተናገሩትን ያን ፍቅር ወደ ፈተና አመጣው። ሰማይ ሁሉ የመጀመሪያው መልእክ መልእክት እንዴት እንደተቀበለ በእጅግ ጥልቅ ፍላጎት ተመለከተ። ነገር ግን ኢየሱስን እንደሚወዱት የሚናገሩ ብዙዎች፣ የመስቀሉን ታሪክ ሲያነቡ እንባ ያፈሱ ነበሩ ቢሆንም፣ የመምጣቱን የምሥራች ተሳላቁበት። መልእክቱን በደስታ ከመቀበል ይልቅ፣ ማታለያ ነው ብለው አወጁት። መገለጡን የሚወዱትን ጠሉአቸው እና ከቤተ ክርስቲያናት አስወጡአቸው። የመጀመሪያውን መልእክት የጣሉ በሁለተኛው ሊጠቀሙ አልቻሉም፤ እንዲሁም ከሌሊት መካከል ጩኸት ደግሞ አልተጠቀሙም፣ ይህም በእምነት ከኢየሱስ ጋር ወደ ሰማያዊው መቅደስ እጅግ ቅዱስ ስፍራ እንዲገቡ ሊያዘጋጁባቸው የነበረ ነው። እነዚያንም ሁለቱን ቀደም ያሉትን መልእክቶች በመካድ፣ አስተዋዮቻቸውን እጅግ አጨለሙ፣ ስለዚህም ወደ እጅግ ቅዱስ ስፍራ መንገዱን የሚያሳዩውን በሦስተኛው መልእክ መልእክት ምንም ብርሃን ሊያዩ አይችሉም። አይሁድ ኢየሱስን እንደሰቀሉት፣ እንዲሁም ስማቸው ብቻ የሆኑ ቤተ ክርስቲያናት እነዚህን መልእክቶች እንደሰቀሉ አይሁድ፤ ስለዚህም ወደ እጅግ ቅዱስ ስፍራ የሚወስደውን መንገድ እውቀት የላቸውም፣ እናም ኢየሱስ በዚያ የሚያደርገው ምልጃ ሊጠቅማቸው አይችልም። እንደ አይሁድም፣ የማይጠቅሙ መሥዋዕቶቻቸውን ያቀረቡ እንደነበሩ፣ እነርሱ ደግሞ ኢየሱስ ትቶት ወደ ወጣው ክፍል የማይጠቅሙ ጸሎቶቻቸውን ያቀርባሉ፤ ሰይጣንም በዚህ ማታለያ ደስ ብሎት መንፈሳዊ ቅርጽ ይይዛል፣ የእነዚህንም ክርስቲያኖች ልቦና ወደ ራሱ ይመራል፣ በኃይሉና በምልክቶቹ እና በሐሰተኛ ድንቆቹ በመሥራት በውጥመዱ ውስጥ እንዲጸኑ ያደርጋቸዋል። አንዳንዶችን በአንድ መንገድ ያታልላል፣ ሌሎችንም በሌላ። በተለያዩ አእምሮዎች ላይ ተጽእኖ እንዲያደርጉ የተዘጋጁ የተለያዩ ማታለያዎች አሉት። አንዳንዶች አንዱን ማታለያ በድንጋጤ ይመለከታሉ፣ ሌላውን ግን በቀላሉ ይቀበላሉ። ሰይጣን አንዳንዶችን በመናፍስት አስማት ያታልላል። ደግሞም እንደ ብርሃን መልእክ ይመጣል፣ በሐሰተኛ ተሐድሶዎችም አማካኝነት ተጽእኖውን በምድር ሁሉ ላይ ያሰፋል። ቤተ ክርስቲያናት ይታበያሉ፣ እግዚአብሔርም ስለ እነርሱ እጅግ ድንቅ ሥራ እየሠራ ነው ብለው ያስባሉ፤ ነገር ግን ይህ የሌላ መንፈስ ሥራ ነው። ያ ደስታ እንቅስቃሴ

ይጠፋል፣ ዓለምንና ቤተ ክርስቲያንንም ከቀድሞው ይልቅ በከፋ ሁኔታ ትቶ ይሄዳል።”

“በስም ብቻ አድቪንቲስቶች መካከልና በወደቁት አብያተ ክርስቲያናት ውስጥ እግዚአብሔር ቅን ልጆች እንዳሉት አየሁ፤ መቅሰፍቶቹም ሳይፈስሱ በፊት አገልጋዮችና ሕዝቡ ከእነዚህ አብያተ ክርስቲያናት ይጠራሉ እናም እውነትን በደስታ ይቀበላሉ። ሰይጣን ይህን ያውቃል፤ እናም የሦስተኛው መልአክ ታላቅ ጩኸት ከመሰጠቱ በፊት፣ እውነቱን የጣሉ ሰዎች እግዚአብሔር ከእነርሱ ጋር እንዳለ ያስቡ ዘንድ፣ በእነዚህ ሃይማኖታዊ አካላት ውስጥ መንቀሳቀስን ያስነሣል። ቅኖቹን ለማታለልና እግዚአብሔር ገና ለአብያተ ክርስቲያናት እየሠራ እንደሆነ እንዲያስቡ ተስፋ ያደርጋል። ነገር ግን ብርሃኑ ይበራል፤ ቅን የሆኑትም ሁሉ ወደቁትን አብያተ ክርስቲያናት ትተው ከቀሪዎቹ ጋር በጎናቸው ይቆማሉ።” Early Writings, 258–261.